

BRÜSSZEL VAGY MOSZKVA?

TE FOGSSZ VÁLASZTANI KÖZÜLÜK! HÁT JÓL GONDOLD ÁTI!

Képek: DocWertheim, Wikimedia Commons, CC BY-SA 4.0

Minél több polgára él a polgári bátorsággal egy országban, annál kevesebb hőstre van szükség! [Franca Magnani]

SZAMIZDAT

Baltazár György

Horváth Tünde Resti Kornél

KAPCSOLAT

civilkurazsi2026@gmail.com

CIVIL KURÁZSI I./13. 2026.04.02.

Joli néni álma

(tragikomédia 1 felvonásban és 2 képből)

(Történik Észak-Bácskában napjainkban. A szereplők fiktívek, a párbeszéddek egy elképzelt helyzetet jelenítenek meg. Az elhangzó állítások a szereplők véleményét tükrözik.)

Szereplők:

Csillics Sándor: Nagyapus

Csillicsné, Jolán: Nagyanyus

Csillics Róbert: unoka

Marika, Ica, Bözsi, Rózszi : egykori kollégák, nyugdíjas posztószok, 65 év feletti mind

1. szín: Csillicsék konyhája (Vasárnap délelőtt. A tűzhelyen rottyog az étel. Joli főz, Sanyi fesszeng. Róbert a tablejtét nyomkodja.)

Sanyi (ül, vakarózik, kerülgeti a dolgot): Jolikém, lelkem. Átugrok ide a Csitőba egy kicsit. Beszélék Mijoval pár szót. Nem láttam két hete.

Joli (nem néz rá, keverget): Eredj, Szaso. De pontban délre gyere hazai (ráemeli a szemét) Mert ha nem, utánad megyek és romba döntöm a Csitanycáti (fojlytatja, lendülettel) Tudom én, milyenek vagytok amikor megisztok egy kupica sligovicát. A nagy lelketek kirakjátok az asztalra egymásnak! És aztán isztok még egy kupicával.

Sanyi (Legyint, indul): Jól van, jövők délre. Ne károgni!

Joli (az unokájához): Robi elvisszel ebéd után a Béke térre?

Róbert (készségesen): Igen Nagyanyus, elviszlek!

- 0 -

2. szín: Belvárosi Cukrászda (A bal kettes asztalnál 4 idősebb asszony ül. Mintha várának valamire vagy valakire. Egy szék még üres.)

Joli (balról be, lihegve, ruháját igazgatja): Sziasztok lányok.

Megjöttem én is. Kicsit késve, bocsánati!

Marika, Ica, Bözsi, Rózszi (egymás szavába vágva): Jaj, dehoggy késtél!

Most ültünk le! Gyere csak! De jól nézel ki! Mint régen a soron! Ott is te voltál a legcsinosabbi!

Joli (Leül, legyint): Ugyan már, hagyjátok! Csak egy régi kabát.

Bözsi: Na, mit kérsz?

Marika (már intezkedik): Pincér úr! Ide kérem, ide!

Marika (a pincérnek, számulva): Akkor, négy dupla, három alvós, egy Isler, egy dobos, egy kóla és négy Fanta narancsi! Közönöm szépen!

Marika (érdéklődve): Na meséljetek lányok, történet veletek valami érdekes mostanában?

Bözsi (mélázva): Ebben a korban érdekes? Kizárt!

Joli (felcsigázva): Hát velem igen! Képzeltetek március 15-én ülök a TV előtt és nézem a Békementeti Micsoda menet volt! Jó érzés volt látni, hogy ennyien kiállnak értünk! És elől menetelt a Bayer Zsolt! Az "aranycsájú"!

Ica (beleszó): Nekünk ne mondja meg senki mit tegyünk. Mi nem leszünk ukrán gyarmati!

Marika (helyesen): Így van. Mi nem akarunk háborút! Nem engedjük a fiainkat!

Bözsi (kérlelve): Mondd tovább Joli! Van még?

Joli (álmodón): Igen. Ahogy néztem, egy idő után elaludtam a fotelben. És megálmodtam a választást is. Újabb kétharmaddal győztünk! Mi!

Ica, Marika, Bözsi, Rózsi (kórusban): Hurrá! Győzött az igazság! Az a "nőverő" eltakarodhat sírva! Éljen!

Joli: Azt is megálmodtam, hogy összeül az első országgyűlés és szokás szerint elsőnek a saját pénzükről döntöttek. Minden képviselőnek és minden kormánytisztviselőnek megduplázták a javadalmaságát a háborús inflációra hivatkozva!

Ica, Marika, Bözsi, Rózsi (kórusban): Megérdemlik! Értünk dolgoznak! Értünk!

Joli: Aztán elfogadták, hogy megadóztatják a nyugdíjakat is! A felvett hiteleket meg kell adni valamiből.

Ica, Marika, Bözsi, Rózsi (kórusban): Na de... na de... jaji!

Joli: Aztán elfogadták, az egészségügy átszervezésére tett indítványt, amely szerint a gyógyosztámogatások megszűnnek. Az állami egészségügyet átterelik a magán egészségügyi intézményekbe. Az egészségügyet teljesen magánosítják! Az állam kiszáll belőle.

Ica, Marika, Bözsi, Rózsi (kórusban): A francba! Meddig fogunk várni a csipőprótezisre? 5 év? És miből fizetünk ki anyyi pénzt? Az adózott nyugdíjunkból?

Joli: Állítólag van olyan törvény, hogy a gyermekek kötelesek segíteni a szüleiken, ha módjukban áll.

Ica (mérgesen): Persze a te fiad Garmis-Partenkirchenben pincér! Ő tud segíteni. De az én fiam pedagógus és 3 gyereke van! Mi lesz velem, ha megbetegszem?

Rózsi (nyugtatón): Jaj Ica, ne riájl már! Makkegészséges vagy, száz évig fogsz élni!

Marika, Bözsi (kórusban): És volt még tovább is az álmod?

Joli (mélázva): Volt. A végén megválasztották a miniszterelnököt örökös kormányzóvá. Minden magyarok urává!

Ica, Marika, Bözsi, Rózsi (kórusban): Nagyszerű! Végre! Azt a drága embert! A legnagyobb magyar!

Ica (mosolyogva): Hiszen ez gyönyörű szép álom volt Joli!

Joli (kőnyezve): Nemi Nemi! A vége nagyon csúnya volt. Fel is ébredtem rá!

Ica, Marika, Bözsi, Rózsi (kórusban): Hogyan? Mi lehetett ebben ilyen szomorú? Ne csigázz, meséld már! Mondjad!

Joli (bőgve): Az unokám, a Robi! Elment, álomban. Itt hagyott minket. El sem búcsúzott tőlünk. Még a Sanyitól sem. Csak egy levelet írt, abban csúnya dolgokat!

Ica, Marika, Bözsi, Rózsi (kórusban): Mi volt a levélben? Mondd már! Mondjad Jolikám, ne riájl!

Joli (szíjogva): Az írta a Robi, azt írta, hogy elvertük tőle a jövőt! Mi! Sem neki, sem a gyermekeinek nem lesz ebben az országban jövője. Ebbe az országba nem kellene a gondolkodó emberek, csak emberek akik jól szavaznak!

Rózsi (csendben): Ne sírj Jolikámi! Visszajőm...

Joli (zokogva): Vissza. Ha lesz még hova.

V É G E

[Baltazár György]